

L'ENFRONTAMENT ENTRE LA CORONA I EL COMTAT D'EMPÚRIES

L'enfrontament entre la corona i el comtat d'Empúries cal situar-lo en el marc d'un poder en expansió: la Corona catalano-aragonesa, que al llarg del segle XIII s'ha convertit en una potència de primer ordre a la Mediterrània. Paradoxalment, a les terres dels comtats catalans existeixen encara uns poders teòricament independents, com els comtats d'Empúries i d'Urgell, amb uns sobirans que gaudeixen dels mateixos drets, en petit, que el mateix monarca.

La relació entre els comtats petits i el gran sempre repetia el mateix esquema: quan als monarques els calia el seu ajut, afalagaven els comtes i els honraven amb càrrecs importants. Així, el rei Jaume II nomena Ponç V d'Empúries almirall de la flota que va a atacar Granada. En època de pau, però, la monarquia posava sempre entrebancs a les peticions dels emporitans.

L'odi era ben palès als dos costats. Diversos episodis ens ho corroboren. La corona ha tallat el desenvolupament d'Empúries mitjançant una sèrie de viles reials frontereres que són una provocació per al comtat emporità. L'any 1274 els comtats encara independents d'Empúries, de Pallars i d'Urgell formen una aliança contra la corona. En aquest conflicte la ràbia emporitana es dirigeix contra una d'aquestes viles reials, Figueres, la qual és destruïda i les seves portes portades a Castelló d'Empúries.

Jaume II va anar collant els comtats independents. Al final del segle XIII va manar la construcció d'una sèrie de castells prop de Girona, com el Castell del Montgrí. La fi estava a prop. L'any 1312 acaba la independència del comtat d'Urgell. Empúries passarà a la corona 11 anys després, el 1325. A excepció del comtat de Pallars i d'Andorra, s'havia completat el procés d'unificació del país sota la casa comtal de Barcelona.